

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за еднъ годишъ е 30 сребърни гроша, а за тѣтъ мѣсеца 15 сребърни гроша. Бѣло-то меджидіе ше ся прѣма за 20 гр. рубли-та за 16 гр. и франгъ-тъ за 4 $\frac{1}{2}$ гр. Спомоществованія-та трѣбва всякога да сѣ прѣдплатены и да сѣ испращатъ въ полицѣ, въ грунъ, или въ Австрійскы пощенскы тимиры (пулове) на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ. Извѣстія сѣ вмѣстятъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 4.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 19 ІУЛІЙ 1879.

Брой 29.

ИЗВѢСТІЕ.

Понесе нѣкои отъ настоятели-тъ ни ся оплакватъ че спомоществователи-тъ не искали да плащатъ въ рубли споредъ цѣнъ-тъ забѣлѣсенъ въ “Зорницѣ,” извѣстлявали имъ че, за облекченіе въ трудове-тъ имъ, цѣна-та на вѣстникъ-тъ за шестъ мѣсеца ше бѣде $\frac{3}{4}$ бѣло меджидіе, и тѣ можѣтъ да прѣиматъ и други сребърны пары, споредъ текущъ-тъ имъ цѣнъ, сравненъ съ текущъ-тъ цѣнъ на меджидіе-то, въ мѣсто-то длѣто живѣятъ.

Искренно благодаримъ на почитаемы-тъ си настоятели за трудове-тъ, които полагаѣтъ за да увеличатъ число-то на спомоществователи-тъ на “Зорницѣ,” и молимъ ги да ни проводятъ, колкото е възможно по-скоро, спомоществованія-та за идущы-тъ шестъ мѣсеца отъ текущъ-тъ годишъ.

“ПРИМИРѢТЕ СЯ СЪ БОГА.” (1)

2.

Богъ, въ царско-то си провъзгласеніе къмъ чловѣцы-тъ, явява, трето, че ако законъ-тъ му и да е праведенъ и добродѣтеленъ, пакъ всички-тъ чловѣци сѣ го прѣстѣпвали. Той не обыча да обвинява подданицы-тъ си и да осъжда чада-та си, но поведеніе-то имъ е такова щото той не може да ги оправдае. Той не иска да прѣувеличава прѣстѣпленія-та имъ, нито да ги некарева по-виноваты отъ колкото сѣ; той не говори че всички-тъ сѣ възстангли на явѣ противъ него, или сѣ ся отрѣкли откровенно отъ власть-тъ му. Той не казва че всички-тъ сѣ лѣжцы, крадцы, прѣлюбодѣйцы или чловѣкоубійцы. Той припознава че мнозина сѣ ся пазили отъ такыва прѣстѣпленія. При това, той е много снисходителенъ. Когато сѣди чловѣцы-тъ, той зима въ вниманіе всички-тъ обстоятелства, въ които сѣ намира всякой единъ отъ тѣхъ, да ли сѣ благопріятны или неблагопріятны; и той слуша всяко слово което може да сѣ говори въ ползъ на всякого. Той забѣлѣжава отечество-то на всякой чловѣкъ, Христіанско ли е или идолопоклонско, въспитаніе-то му, добро ли е или лошо, естественны-тъ му наклонности и вѣщны-тъ му обстоятелства, благопріятны ли сѣ или неблагопріятны; съ еднъ рѣчь, Господъ зима въ вниманіе всичко щото може да сѣ говори за извиненіе-то или за оправданіе-то на чловѣцы-тъ. Той обыча повече да оправдае свои-тъ чада нежели да ги осъди, да ги извини нежели да ги обвини, да ги награди нежели да ги накаже, и за това съ радостъ слуша всичко щото може, съ правдѣ, да сѣ говори за извиненіе-то имъ.

Но, при всичко това, той явява че слѣдъ като зима въ вниманіе всичко което може да сѣ говори за тѣхно-то оправданіе, тѣ заслужватъ да бѣдѣтъ осъдени. Той говори че тѣ ако и да не отричатъ сѣществованіе-то му, нито сѣвсѣмъ да отхвърлятъ власть-тъ му, пакъ сѣ противятъ на волѣ-тъ му като не сѣ покоряватъ отъ все сѣрдце на законъ-тъ му. Той говори че ако и да го уважаваѣтъ словомъ, тѣ никакъ не го почитатъ дѣломъ; че тѣ ако и да го приближаваѣтъ съ устны-тъ си, съ сѣрдца-та си далечъ отстоѣтъ отъ него. Небесный-тъ Царъ обявява че той не може да е доволенъ просто съ формалны обряды и безчувствителны богослуженія, които никакъ не изражаваѣтъ мысли-тъ и чувствованія-та на онѣзи които ги извършватъ.

Той говори че не може да сѣ задоволи само съ обрядны служенія, защото той повече отъ всичко желае да владѣе въ сѣрдца-та на чловѣцы-тъ, и той ги обвинява най-вече за това, дѣто не го прѣиматъ въ сѣрдца-та си и въ тѣхъ не го въцаряватъ.

Какво можемъ да кажемъ противъ тѣхъ зп Божіи думы? Туй Божіе обвиненіе право ли е или не? Повинили сѣмыли невинни? Нека испытамы този въпросъ честно и добросѣвѣстно, и тогава да отговоримъ на Бога си. Ако сѣмы виноваты, нека исповѣдамы виѣ-тъ си; ако сѣмы правили обиды на Създателя си, нека ги припознаемъ откровенно. Нека не бѣдемъ като страхливцы-тъ и лицемерцы-тъ. Не е срамота да исповѣдамы крыѣдѣ-тъ си; но много срамотно е ако сѣ трудимъ да ѣхъ покрываѣмы съ лѣжливы думы и лицемерны извиненія.

Не трѣбва да пытамы, има ли други по-виноваты отъ насъ, защото тѣ ще да дѣтъ отвѣтъ на свой си Господаръ; но трѣбва да пытамы да ли сѣмы ний вѣрни подданицы Божіи, да ли сѣмы подчиняѣмы ний на всички-тъ му заповѣди, да ли сѣмы отричаѣмы ний отъ свои-тъ си волѣ за да правимъ волѣ-тъ Божію, и да ли въцаряѣмы ний Іисуса Христа въ сѣрдца-та си за да бѣде Върховный-тъ Владѣтель на животъ-тъ ни? Ако трѣбва да исповѣдамы че ний не правимъ така; но ако трѣбва, напротивъ, да исповѣдамы че сѣмы покоряѣмы Богу само словомъ безъ да му сѣ покоряѣмы духомъ, че сѣмы грѣшимъ само да изпълняѣмы нѣкои обряды, безъ да сѣмы грѣшимъ да подчиняѣмы сѣрдца-та си на святой-тъ му законъ, че обычаѣмы себе си повече отъ Бога и прѣдпочитаѣмы да правимъ свои-тъ си волѣ нежели волѣ-тъ Божію; то не трѣбва ли да исповѣдамы още че ний не сѣмы вѣрни подданицы на Бога, и че Богъ има право да сѣ сѣ сѣмъ недоволенъ съ характеръ-тъ ни и съ поведеніе-то ни? Какъ може той да прѣима набожны-тъ ни думы, които излизатъ само отъ уста-та ни а не отъ

сѣрдца-та ни? Какъ може той да е доволенъ съ едно богослуженіе, което никакъ не изражава мысли-тъ ни, чувствованія-та ни и желанія-та ни? Какъ може той да сѣ задоволи само съ исповѣданіе-то ни Христіанскъ-тъ вѣрж, като въ животъ-тъ си никакъ не сѣ съобразяѣмы съ ученія-та ѣ? Никакъ не може.

Ако да бѣхмы само земни царѣ, щѣхмы ли ний да сѣ задоволимъ съ едно благоговѣніе и почитаніе отъ подданицы-тъ си, което не бы было искренно и сѣрдечно? Не щѣхмы. Щѣше ли новонабранный-тъ Князь на Българіи да сѣ задоволи съ тържественны-тъ заявленія, съ които народъ-тъ го поерѣщѣ, ако тѣ да бѣхъ само формалны заявленія и да не изражаваѣхъ истинны-тъ чувстваванія на народъ-тъ? Не; никакъ не.

Това като е тѣй, какъ може Върховный-тъ Владѣтель да сѣ задоволи само съ едно въикашно покореніе на законъ-тъ му и съ едно устно прѣиманіе на власть-тъ му? Не може; ний сами ако да бѣхмы само земни царѣ, не щѣхмы да сѣ задоволимъ съ такыва подданицы, и колко повече Небесный-тъ Царъ не може да сѣ задоволи съ тѣхъ!

НАУКА-ТА И РЕЛИГИЯ-ТА.

Слѣдующе-то извличаѣмы отъ слово-то на единъ Американскый проповѣдникъ.

Ако всички-тъ неговы прѣдложенія и да иматъ научнъ точность, все пакъ смѣсль-та на слово-то му е добра.

“Азъ можъ да сѣ съгласѣмъ въ всичко, което наука-та доказва, безъ никакъ да сѣ поклѣятъ основанія-та на вѣрж-тъ ми. Ако наука-та ми казва че този свѣтъ сѣ е създалъ прѣди миліоны вѣкове, азъ не отказѣмъ това, защото и Библия-та учи че “въ начало” Богъ създаде небо-то и земѣ-тъ, и отъ това сѣ разбира че свѣтъ-тъ е сѣществувалъ много по-напрѣдъ, и може-бы прѣди миліоны-тъ вѣкове, за които наука-та говори. Ако тя учи че законъ-тъ, които управляѣтъ вселеннѣ-тъ днесъ, сѣ ѣхъ управляѣли за миліоны години, азъ прѣмамъ и това, само притурямъ че законодатель-тъ е сѣществувалъ прѣди да сѣ издадѣтъ тѣзи закони. Ако наука-та ми учи че пространство-то е безгранично и че число-то на тѣла-та, които сѣ движатъ въ туй пространство, е безбройно, азъ толкова повече сѣмъ радѣмъ, защото всичко това е Божія направа. Ако тя ми казва че, споредъ законы-тъ на развитіе-то, по-горни-тъ тварѣ сѣ стангли отъ по-долни-тъ, и това ми е прѣето, защото, отъ грѣшникъ, както бѣхъ, станхъ съ помощъ-тъ Божію благочестивъ, и сѣмъ надѣвамъ че туй благочестіе постепенно ще сѣ развива додѣто да мѣ удостои да сѣмъ възвѣшъхъ при ангелы-тъ и най-сетнѣ да сѣди на дѣсенъ-тъ странъ на Спасителя. И азъ вѣрѣвамъ че най-достойны-тъ ще прѣживѣ-

ѣтъ, защото Христіанствъ-тъ ше прѣживѣе. Казѣ ли мѣтя, обаче, че всичко е стангло споредъ тѣзи закони на развитіе-то и че нѣма Богъ; азъ отговарямъ, не. Много нѣща има, които тази теорія прѣдполага, но които още не може да докаже. При все това, ако и да прѣемъ всички тѣзи недоказаны вѣзрѣнія, все пакъ моя-та вѣра нѣма да сѣ поклѣти, но повече и повече сѣмъ укѣрпѣва въ мѣдрость-тъ, искусство-то и силѣ-тъ на великий-тъ Създателъ. Азъ сѣмъ чудѣмъ на искусство-то на часовникаря, който прави толкова точенъ показателъ на часове-тъ; но колко повече бѣхъ сѣмъ чудилъ азъ на негово-то искусство, ако той бы могълъ да направи такъвъ часовникъ, който отъ себе си да има силѣ да прави други часовницы, и всѣкой единъ отъ тѣзи послѣдны-тъ да има силѣ да прави по нѣколко други и тѣй патѣтъ, додѣ най-сетнѣ число-то на часовницы-тъ да стане почти безбройно и най-послѣднѣ отъ тѣхъ да надминуѣ въ искусство първообразны! Ако, прочее, съобразно съ повѣ-тъ системѣ на развитіе-то, азъ прѣемъ че Създателъ-тъ е направилъ само едно первообразно сѣме и на това сѣме е далъ всѣкъхъ потрѣбнъ силѣ, за да сѣ образѣтъ отъ него всички-тъ нѣща на земѣ-тъ, то мое-то очудваніе на Божіе-то искусство не само нѣма да сѣ умали, но още повече ще сѣ увеличи.

“Насѣрдчаѣвай сѣ.” Единъ безбожникъ, който бѣше прѣмѣнѣлъ по-голтѣмъ-тъ частъ отъ животъ-тъ си въ безвѣріе, когато стигнѣ въ старость-тъ си и почувствуѣ че сѣмъ намира близо до гробъ-тъ, зе да мысли и да размышляѣва какво ще стане съ него слѣдъ смѣръ-тъ му. Негови-тъ прѣатели го утѣшаваѣхъ и му казваѣхъ: “Насѣрдчаѣвай сѣ, прѣателю.” — “Много ви благодарѣмъ,” казваѣхъ имъ той; “но кажѣте ми, моѣмъ, какъ и съ какво да сѣ насѣрдчаѣвамъ!” И право отговарѣше този окаянъ чловѣкъ, защото отдаѣна той бѣше отхвърлилъ, като бесполезно, всичко онова, което въ послѣднѣй му частъ можеше да го насѣрдчаѣва. И това може да послужи за достоучителенъ урокъ на всѣкого чловѣка. Ний не знаемъ колко далечъ е смѣръ-та отъ насъ; за това всѣкой частъ трѣбва да имамы нѣщо, което да ны насѣрдчаѣва, щото когато дойде смѣръ-та, никакъ да сѣ не боимъ, но смѣло да ѣхъ поерѣщѣмъ. За това всѣкий единъ трѣбва да сѣ попыта: “Имамъ ли нѣщо на което да сѣ упоѣвамъ и което на смѣръ-ный-тъ частъ може да мѣ насѣрдчи?” Наистина чловѣкъ, който е на послѣднѣ си частъ, сѣмъ нуждае отъ нѣщо по-добро отъ колкото безбожіе-то е въ сѣсто-яніе да му даде; той сѣмъ нуждае отъ рѣководство-то на Оногова, който е въскрѣсеніе-то и животъ-тъ, който е побѣдилъ смѣръ-тъ и е вѣстѣржествувалъ

(1) 2 Кор. 5; 20.

надъ гробъ-тъ, и който е способенъ най-сетѣ да избави венчкы-тъ, които ся уповаватъ на него.

Надѣвамъ ли ся азъ скоро да отидѣ да живѣѣхъ съ ангелы-тъ? Надѣвамъ ли ся азъ скоро да ветхѣхъ въ Небесный-тъ Дворъ? Надѣвамъ ли ся скоро да ся съединѣхъ съ небесны-тъ множества които славятъ Бога? Надѣвамъ ли ся скоро да видѣхъ Вседържителя сѣдѣлъ на прѣстолъ-тъ си? Тогава колко чисто и непорочно трѣба да е животь-тъ ми!

Вѣрный-тъ Помощникъ. — Истинный-тъ Христѣнинъ не ся надѣва на своѣ-тъ силѣ, но вынѣжы търси помощь отъ Оногова, който е направилъ и него и всичкый-тъ свѣтъ. Ето какъ сравнива той себе си съ Бога: “Азъ може бы да станѣ слабъ и да ся уморѣхъ,” казва си той; “но Богъ нито ослабѣва, нито ся уморява. Възможно е щото мон-тъ чувствованія да ся промѣняватъ, но Богъ никога ся не промѣнява. Азъ быхъ станѣлъ най-окаянъ чловѣкъ, ако Богъ бы мя забравилъ; но Богъ не ще мя забрави, защото той е казалъ: “Азъ не ще тя оставѣхъ нито ще тя забравѣхъ.” Той ще поднови силѣ-тъ ми, или като промѣни слабость-тъ ми въ силѣ, или като мя надарѣ съ своѣ-тъ си силѣ; той е доста мѣдѣръ за да мя пазѣ отъ всякакви опасности; той е доста богатъ за да снабдява всичкы-тъ ми нужды; той е всемогущъ и може да мя брани отъ всякакви непрѣатели; той е вѣренъ и извършва всичкы-тъ си обѣщанія; той е вѣченъ и безсмертенъ и може да надарѣ душѣ-тъ ми съ вѣчно благословеніе. Богъ, прочее, който е толкова великъ и славенъ, е слѣзѣлъ доло на земѣ-тъ за да избави отъ грѣхове-тъ насъ ины-тъ и недовѣрчивы-тъ чловѣцы. О колко щедръ, колко милостивъ и колко снисходителенъ прѣатель е той за насъ подлы мятежники.”

(Драго ни е да извѣстимъ на читателы-тъ си че Проф. Папаретовъ оздравѣ вече, така щото той ще може да продължи интересны-тъ си членове за Ивана Гуса. Ред).

ИВАНЪ ГУСЪ.

4.

Прѣзъ това врѣме Александръ V умрѣ, и *апелло-то* на Гуса быде испратено до наслѣдника му, Иоанна XXIII, който, споредъ свидѣтельство-то на сичкы онѣзи които го познавахъ, е былъ “чудовище на сжперничество, славолубіе, жестокость, насиліе, неправдѣ и най-ужасно плътоугодіе.” На млади-тъ си години той былъ морской разбойникъ; но отъ по-послѣ распустихъ този занаятъ и станѣлъ калугеринъ. Обыкновенно ся вѣрва че той е отровилъ прѣдшественника си — Александра V — за да бы могълъ да му земе той мѣсто-то. Сжперничество-то му е было безгранично. Той ограбилъ имоты-тъ на разны мѣнастры и ги присвоилъ за себе ся, и много пѣти той е прѣдавалъ въ едно и сжщото врѣме на двѣ различни лица единъ и сжщъ еноріѣ. То бы было твърдѣ срамотно ако ся впуснемъ да раскрыемъ подробно лошапы-тъ и мерзости-тъ му. Лесно, обаче, можемъ да ся въобразимъ гнусотіѣ-тъ на пороцы-тъ му и подлость-тъ на характера му, когато видимъ че Констанцкый-тъ Съборъ, който слѣдъ нѣколко години го свали отъ Папскыя прѣстолъ, единоду-

шно рѣши да ся прѣмѣлѣхъ около двадесѣтъ отъ седемдесѣтъ-тъхъ обвиненія дадени ерѣшу него, понеже съдържаніе-то на тѣзи двадесѣтъ обвиненія е было твърдѣ гнусно за да излѣзе на явѣ и твърдѣ безчестно за Папско-то Сѣдалище. Той е былъ обвиненъ, и обвиненіе-то ся е доказало отъ достовѣрны свидѣтели, че е былъ безбожникъ и невѣрникъ, като обявилъ веднѣжъ че той не вѣрва нито въ безсмертіе-то на душѣ-тъ, нито въ сжществуваніе-то на другы свѣтъ, нито въ въскрѣсаніе-то на мъртвы-тъ, нито въ второ-то пришествіе на Христа. Въ рапорта си Съборъ-тъ ни доставя единъ твърдѣ добръ картинъ на този непогрѣшимъ Папъ, която не ся нуждае отъ никаквы забѣлѣжки, като обявява “че той ся счита отъ сѣкого за угнѣтителъ на сыромасы-тъ, гонителъ на правдѣ-тъ, сгѣлѣлъ на беззаконіе-то, подпорка на святокуны-тъ, обожатель на илѣтъ-тъ, извергъ на пороцы, врагъ на сѣкаквѣ добродѣтели, оглѣдало на безчестіе, и че сичкы които го познаватъ казватъ го да е вѣлѣнтъ дѣволъ.” Ето какъвъ бѣше чловѣкъ-тъ прѣдъ чѣто сждилище Гусъ — мѣжъ съ неукорнимъ правственностъ и примѣренъ животь — щѣше да ся сжди като прѣстѣпникъ.

Папа-та одобри сичко щото архіепископъ-тъ бѣше извършилъ и призова Гуса, въ едно опрѣдѣлено врѣме, да ся прѣстави и оправдае прѣдъ папско-то сждилище. Когато хора-та въ Прагъ ся извѣстѣхъ за това рѣшеніе, цѣлый-тъ градъ ся развѣлува. Като познавахъ добръ характера на Папъ-тъ и опасности-тъ за живота на Гуса ако той прѣдпріемеше това пѣтешествіе, царъ-тъ, царица-та, Университетъ-тъ и едно голѣмо число бояры и благородны испратихъ едно посолство до Папъ-тъ и го моляхъ да не настоява за лично-то дохожданіе на Гуса, но да прати легаты (посланники) да разгѣдѣтъ тѣжбѣ-тъ (давиѣ-тъ) въ Прагъ. Тѣ ся общавахъ да заплатѣхъ сичкы-тъ пѣтны разноскы на тѣзи легаты. Гусъ тѣѣ сжщо испрати отъ своѣхъ странъ троица нѣлномоуници — двама-та отъ които бѣхъ Станиславъ Знаимскый и Стефанъ Палець — да го защищаватъ прѣдъ Папъ-тъ и да изложѣхъ причины-тъ на негово-то лично не-идваніе; но Папа-та, намѣто да ги послуша, исхока ги и заповѣда да ги затворѣхъ. Когато опрѣдѣлено-то врѣме за прѣставяніе-то на Гуса ся истече, Папа-та го извержи (афореса) и тури Прагъ подъ запрѣщеніе. (1) Тѣзи постѣжка на Папъ-тъ произведе силно раздраженіе мѣжду народа, и царъ-тъ, улашенъ отъ положеніе-то на работы-тъ, свика единъ комиссіѣ отъ учены хора и богословцы да разгѣдѣтъ работѣ-тъ и да рѣшѣхъ каквы мѣркы да ся земѣхъ. Комиссіѣ-та единогласно рѣши че и двѣ-тъ страны трѣба да прѣстанѣхъ отъ сждебны прислѣдванія и мѣркы, а пакъ архіепископъ-тъ трѣба да вдигне изверженіе-то (афорезмо-то) отъ Гуса и запрѣщеніе-то отъ града. Друго-то условіе на спогожденіе-то бѣше архіепископъ-тъ да пише на Папъ-тъ и да му объяви че никаква ересь не сжществува въ Чешко-то царство, или въ Прагъ; че той ся е вече спогодилъ съ Гуса и съ другы-тъ учители и докторы на Университета, и да умоли “Святѣйшыя О-

тецъ” да вдигне изверженіе-то и запрѣщеніе-то и да не настоява за лично-то прѣставленіе на Гуса. Виждаше ся като че и двѣ-тъ страны да желаяхъ ревностно и дѣйствително да ся спогодѣхъ; но Папа-та постоянноуваше на рѣшеніе-то си, и Збинсково-то писмо, ако Папа-та нанѣтихъ го е пріелъ, останѣ безъ никаквы слѣдствія. Отъ другѣ странѣ, Гусъ безъ да глѣда на изверженіе-то си слѣдваше проповѣди-тъ си, защото той считаше за неправедно осжжденіе-то си, издадено безъ да ся разгѣда и рѣши тѣжбѣ-та му.

На 9-ый Септември, 1411, Папа-та обнародва единъ буллъ противъ Ладислава, единъ отъ прѣязатели-тъ на Неаполитанскыя прѣстолъ, съ коѣхъ подканяше сичкы-тъ Христѣяны да прѣдпріемѣхъ крестоносенъ походъ противъ него, и общаваше съвършенно опрощеніе на грѣхове-тъ на сичкы които земѣхъ участіе въ този походъ. Тѣзи булла дойде като нова главня да распали дымящия огнь на распрѣ-тъ въ Прагъ. Въртоглавы-тъ и жестоки Вацлавъ, който мразеше Ладислава, бѣше съ Папъ-тъ и за въ ползѣ на похода, а Гусъ силно ся противеше на това, като казваше че е противно на Христѣянство-то и на чловѣчество-то да карамы хора Христѣяны да отидѣхъ да ся бѣѣхъ съ ближны-тъ си за единъ частѣхъ распрѣ мѣжду Папъ-тъ и единъ Князь. Добры-тъ сношенія мѣжду Вацлава и Гуса ся прѣкжсѣхъ, и мнозина отъ прѣдшны-тъ Гусовы прѣатели и привърженицы — мѣжду които можемъ да споменемъ Станислава Знаимскый и Стефана Палець — като ся страхувахъ да прѣнебръхѣхъ повѣленія-та на Папъ-тъ и желаніе-то на царя, оттеглихъ ся отъ Гуса, и прѣдшны-то имъ прѣательство ся прѣвѣрнѣхъ въ непримиримѣхъ умразѣ, коѣхъ прислѣдѣхъ Гуса чакъ до смъртъ-тъ му. Гусъ бѣше твърдѣ наскѣрбенъ отъ оттегливаніе-то имъ, понеже той изгубваше двамина отъ най-способны-тъ си поддържатели и привърженицы; но тѣхно-то оттегливаніе не можѣ да го убѣди да напустне пѣтя по коѣхъ той бѣше трѣгналъ, защото, както той самъ ся изразилъ когато ся научилъ за Палецово-то оттегливаніе: “Палець ми е прѣатель, и истина-та ми е прѣателка; но и двоица-та като ми сѣ прѣатели, азъ трѣба да прѣдпочетѣхъ истинѣ-тъ.”

Гусъ сега бѣше останѣлъ почти самичкѣхъ; царъ-тъ и по-голѣма-та часть на Университета бѣхъ противъ него; но въ това затруднително (критическо) врѣме той показа най-ясно постоянство и твърдѣ-тъ си волѣхъ. Що го gryжаше него за Папъ-тъ или Царя, за кардиналы или докторы отъ Университета? Негова-та свѣсть и длѣжность ясно му прѣдначѣрѣвахъ поведеніе-то и той ся рѣши да го слѣдва. Той знаеше че мълчаніе въ такъвъ случай бы было порокъ, и макаръ таквыи силни противници да бѣхъ насрѣщъ му, той ся рѣши да говори дѣрзостно и да осжди откровенно беззаконіе-то на самыя Папъ. Той ся протестира противъ даваніе-то на индулгенціи (грѣхо-опростителны писма) за такыи и святотатственны работы като крестоносны походы; той поддържаше че Богъ само може да опрости грѣхове-тъ на единъ кой и да е чловѣкъ, и силно осжждаше Папъ-тъ като Антихристъ, комуто никой Христѣянинъ не трѣба да ся покорява. “Ако Папа-та иска да побѣди врагове-тъ си, нека слѣдва примѣра на

Христа, чѣхъ назѣстникъ той казва че е; нека ся моли за врагове-тъ си; нека каже царство-то ми не е отъ този свѣтъ; нека прави добро на врагове-тъ си; нека благославя онѣзи които го кѣлѣхъ и тогава, и само тогава, Богъ, спорѣдъ обѣщаніе-то си, ще да му подари таквыи силѣ на слово и таквыи мѣдрость, щото сичкы-тъ му врагове не ще можѣхъ да му противостоѣхъ.” Гусъ разыска такожде въпроса за крестоносныя походъ съ мнѣзния учены и священники, прѣдъ едно голѣмо събраніе на народа, и доказа съ неопровержимы доказателства че папска-та булла е съвършенно противна на Христовыи законъ и на поученія-та на Св. Писаніе, и слѣдователно хора-та трѣба да ѣхъ отхвърлѣхъ и да не ѣхъ почитатъ.

(Слѣдва).

ОРГАНИЧЕСКИЙ УСТАВЪ

НА

ИСТОЧНА РУМЕЛИЯ.

ГЛАВА VI.

(Продълженіе).

4. За общинитѣ.

За градската община.

Чл. 160. — У всѣхъ градскихъ общинахъ по единъ кметъ, който си има на помощь единъ, два или три помощника, и единъ Градскый Свѣтъ.

Градове, на които населеніе-то е по-долѣ отъ 2000 души имѣхъ единъ помощникъ; които имѣхъ отъ 2000 до 10,000 души имѣхъ по двама; а които имѣхъ населеніе повече отъ 10,000 души имѣхъ по трима помощника на кмета.

Чл. 161. — Въ градове които сѣхъ естолнни на губерния или на околия, кметѣхъ и помощникѣхъ се избиратъ отъ градскитѣ свѣты и се потвърждаватъ отъ Гл. Губернаторъ. По други градове тѣхъ се избиратъ отъ градскитѣ свѣты и се потвърждаватъ отъ губернатора. Тѣхны-тъ служби сѣхъ безплатни. Нѣхъ на волѣта на градскитѣ свѣты е да имъ отпустѣхъ, съ сгласеніе на губернатора, разноскы за службата и за прѣставленіе.

Чл. 162. — Не можѣхъ да бѣдѣхъ кметове или помощники, ни да вършатъ врѣменно административны служби като градски свѣтници:

- 1-о Духовни служители;
- 2-о Публични чиновники които сѣхъ подъ заплатѣхъ и агентитѣ на градската администрация, на които се плаща;
- 3-о Прѣкупници на общински приходи;
- 4-о Прѣдпріимачи на общински сгради;
- 5-о Военни въ дѣйствителна служба или въ располагаемость.

Чл. 163. — Гражданскитѣ свѣты се съставятъ най-малко отъ по 9 и най-много отъ по 11 члена, споредъ числото на населеніе на различны-тъ религиозни общини. За всяка градска община числото на градскитѣ свѣтници ще бѣде опрѣдѣлено отъ единъ Правилникъ отъ публична администрация.

Градскитѣ свѣтници се избиратъ за три години отъ жителитѣ на общината, които сѣхъ записани въ избирателны-тъ списѣци за областнитѣ избори и които сѣхъ се родили въ общината, или които ако сѣхъ се родили другагѣхъ, сѣдѣхъ задължително въ общината било като публични чиновники, било като духовенъ служител на нѣкое вѣроисповѣданіе, припознато или които сѣхъ се заселили тамъ отпрѣди една година до врѣмето, въ коѣхъ сѣхъ записани въ речені-тъ избирателны списѣци, или най-послѣ които

(1) Единъ градъ ся казва да е “туренъ подъ запрѣщеніе” когато Папа-та възбранява на священно-служители-тъ да исполняватъ длѣжности-тъ си и чрквы-тъ ся затварятъ.

сж се оженили въ общината и сж сѣдѣли тамъ повече отъ една година отъ прѣди да се запишатъ.

Чл. 164. — Службитъ на градскій сѣвѣтникъ сж несъвѣстими съ службитъ на областни глави администраторъ, на Губернаторъ, на околийскій Начальникъ и на полицейскій Коммисаръ.

Никой не бива да бѣде градскій сѣвѣтникъ на много общини отеднажъ.

Чл. 165. — За избори на градскитъ сѣвѣти, избирателитъ се расподѣлятъ на толкова избирателни отдѣли колкото сѣвѣтници има да се избиратъ. Всяка религиозна община, която си има въ общината здание посвѣтено на вѣрослуженіе и както и училища, има право за единъ градскі сѣвѣтникъ, когато числото на избирателитъ и е поне равно съ частното число, което излиза отъ раздѣленіе на цѣлото число на градскитъ избиратели съ числото на сѣвѣтниците, колкото щатъ се избиратъ. Главни Губернаторъ на областта все пакъ ще може да дава на нѣкоя религиозна община, съ приказъ издаденъ въ форма на Правилникъ отъ публична администрация привилегія да се състави особенъ избирателенъ отдѣлъ, дори и когато числото на избиратели-тѣ, отъ които е съставена тая община, е по-долѣ отъ реченото частно число. Ако тя има избиратели въ двойно число отъ колкото е частното число, което излиза отъ раздѣленіе на цѣлото число на градскитъ избиратели съ числото на градскитъ сѣвѣтници, които има да се избиратъ, тя има право за два градскі сѣвѣтника и трѣбува да бѣде съставена на два избирателни отдѣла. Ако ли и числото на избирателитъ, които тя има, влиза трѣти или повече пѣти въ числото на избирателитъ, което дава право за единъ градскій сѣвѣтникъ, то тя назначава съразмѣрно число градскі сѣвѣтници и трѣбува, за това, да бѣде съставена на съразмѣрно число избирателни отдѣли. Не се зима на смѣтка една дробъ отъ частното число, което дава право за единъ градскій сѣвѣтникъ.

Членовѣтъ на всяка религиозна община, които въ общината не си иматъ чертова за богослужение и училище, прихъдывають се при който избирателенъ отдѣлъ си избере всякий отдѣлно.

(Смѣдва).

ПОЛИТИЧЕСКЫ ПОВИНЫ.

ИСТОЧНА РУМЕЛИЯ.

Три въпроса има, казва *Таймсъ*, на които Порто-та вѣроятно ще поиска неопложно-то рѣшеніе. Първий-тъ, най-важнѣй-тъ и най-мжнѣй-тъ въпросъ, е въпросъ-тъ за настаняваніе Мухамеданскы-тѣ бѣжанцы. (Дума-та е за онѣзи Туркы бѣжанцы, които ся боятъ да ся вържатъ въ свои-тѣ мѣста). Додѣто то и въпросъ остава высаящъ, основа-та на вѣжданско-то управленіе въ Источнѣ Румелиѣ не може да бѣде трайна. Органическѣй-тъ Уставъ върху всѣкъ то-тъ припознава начало-то на болшинство, и официалнѣй-тъ языкъ въ седмѣ-тѣ окрѣжїа съ число-то на правителственны-тѣ чиновници ся опрѣдѣляватъ съ болшинство-то на единъ отъ трѣ-тъ народности: Българска, Мухамеданска и Гръцка. Число-то на Мухамеданскы-тѣ бѣжанцы ся прѣсмѣта различно. Хы-ды отъ тѣхъ сж погынѣли или вече ся заселили другѣдѣ, като сж и безнадѣждни да ся вържатъ нѣ-

кога въ първы-тъ си домове. Като пригледамы, обаче, изложенїя-та на разны испытателны и спомагателны комисїи, намирамы че още има около 150,000 Мухамеданци които чакатъ да ся завържатъ. Въ много окрѣжїа, когато ся завържатъ, тѣзи хора ще произведатъ едно промѣненіе въ сегашнѣ-тѣ размѣрности между Българи и Мухамеданцы. По долини-тѣ на Тунджѣ, около Харманлиѣ и Хаской, напирѣтъ, Българи-тѣ и Турци-тѣ сега ся уравновѣсятъ. Въ тѣзи окрѣжїа, както и въ онѣзи около долини-тѣ на Марицѣ, особено въ Старѣ и Новѣ Загорѣ, ако бы Мухамеданци-тѣ да ся завържатъ, то гражданско-то и военно-то нѣмъ управление безъ друго ще мѣнятъ чисто-Българскѣй-тъ си характеръ, и Султанова-та властъ въ областъ-тѣ ще подойде на себе си. Да ся вържатъ пакъ бѣжанцы-тѣ и да имъ ся повържатъ имущества-та имъ, които сега сж повече въ рѣцѣ-тѣ на Българи-тѣ, това ся види да е твърдѣ мжчно. Българи-тѣ, казватъ, заплашватъ вече да ся въспротивятъ. Повелителна нужда е, обаче, да ся рѣши неотложно въпросъ-тъ дали Мухамеданци-тѣ ще ся вържатъ или не, защото този въпросъ, повече отъ всѣкой другъ, живо вълнува Источнѣ Румелиѣ.

Други-тѣ два въпроса, относително до управление-то и милициѣ-тѣ на Источнѣ Румелиѣ сж тѣсно свързани съ първий-тъ въпросъ. Алеко паша, въ отговоръ на възраженїя-та отъ странѣ на Портѣ-тѣ, доказва че той былъ принуденъ въ назначеніе правителственны чиновници да земе за основѣ съразмѣрны-тѣ числа на разны-тѣ народности.

Твърдѣ вѣроятно е че тѣзи въпроси ще ся подновятъ отъ Портѣ-тѣ, но ако тя не поиска много нѣща на веднѣжъ, всѣчко ще ся свърши мирно. Мисль-та, че въ случай на смущеніе Турскы войници ще ся повѣкають въ Источнѣ Румелиѣ, ся втѣлпява все повече въ умове-тѣ на Источно-Румелиѣнцы, и тѣзи мисль безъ друго ще произведе желаемо-то слѣдствіе. Вѣрва ся че въ странѣ-тѣ между Одринъ и границѣ-тѣ на Источнѣ Румелиѣ нѣ-кон 68 баталїона Турци, съ конници и топове, сж распоредени. Това ще бѣде такъво поржчителство противъ смущенїа каквото бѣше пришествїе-то на Руссы-тѣ.

АВСТРИЯ ПО ГРЪКО-ТУРСКИЙ-ТЪ ВЪПРОСЪ.

Слухъ ся носи отъ завчера, говори *Най Фрай Пресе*, че Гръци-тѣ намѣрили, освѣнъ Г. Ваддингтона, другъ поборникъ на гръцкы-тѣ интересы въ лице-то на Контѣ Андраши. Днесъ дописникъ-тъ на *Стандардъ* ны увѣрва положително че Австрійскѣй-тъ Министръ е рѣшилъ да земе странѣ-тѣ на Гръциѣ и да налегне прѣдъ Турско-то Правителство за да ѣ ся отдаде Янина. Тѣзи новина, обаче, никакъ не ны очудва; наша-та источна политика, всѣкому е извѣстно, отъ нѣколко години насамъ не е была освѣнъ една поредица погрѣшки; но важно е да узнаемъ кои побужденїа сж побудили нашѣй-тъ Министръ да земе странѣ-тѣ на Гръциѣ.

Говорятъ че причина-та на това внезапно промѣненіе е нещастна-та Турско-Австрійска конвенція относително до Новѣй-Пазаръ. Контѣ Андраши припозналъ, казватъ, голѣмѣ-тѣ си погрѣшкѣ, и прѣдвиджалъ вече слѣдствїя-та на опасно-то съпротивленіе което е по-

дигналъ противъ себе си чрѣзъ тѣзи конвенциѣ. Той даже влѣзълъ въ новы прѣговоры съ Портѣ-тѣ за да придобые други стратегически точки въ Ново-Пазарскѣй-тъ окъ угъ; за о-то онѣзи стратегически точки, които вече сж устѣпени на Австрїѣ, были, по мнѣ не-то на высокопоставены военны чиновници, злѣ избрани и недостатъчны.

Въ сжщо то вѣрме Контѣ Андраши намиралъ за добръ да промѣни политикѣ-тѣ си въ Гръцкѣй-тъ въпросъ, като му ся щѣло да припечели и Албаниѣ на Австрїѣ.

Това може да сж измыслицы, но има нѣкои нѣща които ни показватъ че има и нѣкоя истина въ смѣткы-тѣ на наше-то Правителство върху Албаниѣ. "*Источнѣй Бюджетъ*," вѣстникъ на който сношенїя-та съ Министра на Внѣшны-тѣ Дѣла сж извѣстны, отправя отъ отдавна къмъ Албанцы-тѣ *благонѣмренны* сѣвѣты да не ся каратъ съ Гръцы-тѣ а най-вече да не даватъ уху на Италианскы-тѣ внушенїа; отъ другѣ странѣ, отъ Албаниѣ ни пристигатъ извѣстїа че тамъ ся намѣрвали множество агенти които прѣпорѣчвали на Албанцы-тѣ, като единичко спасително средство, самоуправность подъ щита на Австрїѣ. За постѣпки-тѣ на тѣзи дѣтци намѣрвамы по нѣщо въ всѣкой Турскѣй, Италианскѣй, или Германскѣй вѣстникъ; и разумѣва ся че тѣ не сж ся опѣлчили съ празды въображенїа.

Да си кажемъ правичкѣ-тѣ, намъ ся не удава да разберемъ Контѣ Андраши-тѣ смѣткы. Първо и първо, амъ ся вижда невѣроятно че наши-тѣ смѣтатъ да отнематъ още единъ областъ на Турциѣ, въ това сжщо-то вѣрме когато върховенство-то на Султана ся припознѣ въ Боснѣ и Херцеговинѣ. Но, отговарятъ Министерскы-тѣ прислужници, то въ върховенство не ся припознало добросѣвѣстно и честно; то ся припознало само за лице и за да ся хвърли прахъ въ очи-тѣ на Портѣ-тѣ. Но ако е така работа-та, ако наистинѣ наши-тѣ правятъ смѣткы върху Албаниѣ, защо да поддържатъ Гръцкы-тѣ домогванїа? Защо да отнематъ на Албаниѣ Янинѣ и единичко-то ѣ пристанище, Превезѣ?

За да извинятъ Гръцкы-тѣ домогванїа говорятъ че Янина и по-голѣма-та частъ на Епиръ сж населени отъ Гръцы и отъ Гръко-гласны Албанцы; при това, повече-то жители были Христїани. Ный прїемамы това за истинѣ, но ный отрычамы че Гръциѣ има права надъ тѣзи областъ защото многочисленно-то населеніе было отъ Гръцкѣ народности. Тѣзи логика е лишена отъ разумъ, и тя износя само на слѣпы-тѣ приверженници на начало-то на народности-тѣ (Противоборникъ-тъ на това начало съ разумнѣ-тѣ си логикѣ ся прѣхласва. Кое даде право на Германїѣ и Италиѣ да събератъ распрѣнжты-тѣ си членове ако не начало-то на народности-тѣ? Истѣй-тъ языкъ, исты-тѣ прѣданїа, и исты-тѣ желанїа сж и право и сила. Да ся правятъ смѣткы вѣнъ отъ това начало, значи да ся градятъ кулы по облацы-тѣ *Ред.*) Контѣ Андраши не трѣбаше да благопрїятствува на Гръцкы-тѣ планове даже и тогава когато въ Янинѣ не бы имало повече отъ седмѣ Албанскы семейства, както не-катъ да кажѣтъ Гръцкы тѣ статистики. Кой Австрїѣскы държавникъ бы ся осмѣлилъ да поддържа въ единъ въпросъ за поправленіе границы че една часть отъ единъ държавѣ трѣба да ся даде на другѣ съседнѣ държавѣ по причинѣ на

единоплеменность и тоженародность. Не, никой Австрїѣскы Министръ не може да припознае начало-то на народности-тѣ.

Онзи който бы държалъ да прїеме това начало, нека земе прѣдъ очи слѣдствїя-та за Австрїѣскѣ-тѣ монархїѣ; тѣ сж ужасителны. Австрїѣска-та монархїа е живѣ протестъ противъ начало-то на народности-тѣ; ако това начало ся приложеше на Австрїѣ, тя бы ся изличила отъ хартѣ-тѣ на Европѣ. Впрочемъ Контѣ Андраши не може никогда да удобри Гръцкы-тѣ доводы за осмѣнѣ-тѣ на Епиръ, и ако наистинѣ той е намислилъ да подкрѣпи Г. Ваддингтона, той ще трѣбѣ да изнамѣри други причинны за да извини ново-то обезчлѣнително дѣйствіе, подъ което быхъ подложили Турциѣ. Най-добро-то нѣщо въ тѣзи работѣ е, че Контѣ Андраши не прѣдприѣ да поборетвува за Гръцкы-тѣ прїязнанїа додѣто Франциѣ не омекиѣ въ настояванїя-та си и додѣто Порто-та не събра достатъчны силы за да защищава имущество-то си противъ прищѣвкы-тѣ на съседкѣ-тѣ си. Отъ другѣ странѣ, извѣстно е че Порто-та побърза да удовлетвори желанїе-то на Франциѣ и Англіѣ, които некажѣ свалѣніето на Хѣдѣна отъ прѣстола. Особенно на Франциѣ Порто-та направилъ съ това единъ голѣмѣ услугъ, който ще има да ѣ ся отплати въ бѣдѣще.

Впрочемъ твърдѣ вѣроятно е че Франциѣ ще прѣстане да притиска Портѣ-тѣ въ Гръцкѣй-тъ въпросъ. Колкото ся касае до Англіѣ, тя всякога малко ся е грьжила за Гръцкы интересы, така щото ако бы Австрїа да ся покаже защитница на Гръцы-тѣ, тя ще бѣде осамотена и никой не бы повѣрвалъ на нейнѣ-тѣ безкоризненность.

Ако Контѣ Андраши, който обыкновенно върви по стѣпки-тѣ на Князь Бисмарка и Князь Горчакова нека да си върви по този пѣтъ, той ще потвърди съ това думы-тѣ на Наполеонъ Банапарта, който е рекълъ че Австрїа вынѣгы е назадъ "съ единѣ идеѣ"; и ще навлече върху Австрїѣ непримиримѣ враждебность отъ странѣ на Албанцы-тѣ.

БЪЛГАРИ-ТЪ ВЪ ИСТОЧНѣ РУМЕЛИѣ.

Отъ свѣршѣ-тѣ на войнѣ-тѣ Българи-тѣ въ Источнѣ Румелиѣ показѣхъ доста практично благоразуміе и политическо искусство. Тѣ си послужихъ съ разны начинны за да постигнѣтъ свои-тѣ цѣли, и усилия-та имъ, като земемъ въ вниманіе всѣкы-тѣ свѣрѣмненны обстоятелства, сполучихъ до единъ значителенъ степенъ. Тѣ много пѣти искахъ чувства-та на народа, и постѣпки-тѣ имъ произведохъ желаеми-тѣ слѣдствїа както и нужно-то впечатленіе и върху Высокѣ-тѣ Портѣ и върху Силы-тѣ. Успѣхъ-тъ на тѣзи народны заявленїа, обаче, ся дължи най-вече на това, че тѣ бѣхъ своевѣрменны и въздържаны вѣтрѣ въ приличны-тѣ границы. Въ това отношеніе Българи-тѣ показѣхъ голѣмѣ политическѣ мдрость; тѣ отидохъ до тамъ щото да привлѣкѣтъ вниманїе-то на Турско-то Правителство и на Силы-тѣ, и да имъ покажѣтъ силны-тѣ чувства които вълнувахъ народа; но тѣ не прѣстѣпихъ по-нататѣкъ, така щото да поставятъ противъ себе си и Портѣ-тѣ и Силы-тѣ.

Ако извѣстїя-та отъ Пловдивъ, който пристигнѣхъ отъ завчера въ Цариградѣ, сж точны, Българи-тѣ пакъ сж показѣ-

ли сжщо-то политическо благоразуміе, което до сега е отличавало политикъ-тъх нѣтъ. Споредъ телеграмъ-тъ, тѣ не сж настоявали вѣнъ отъ мѣркъ тѣхъ што Българско-то знаме да остане издигнато на мостъ-тъ надъ Марицѣ, но сж позволили да ся отмахне.

Намъ не е чудно ако народъ-тъ е былъ повече или по-малко развѣливанъ по въпросъ-тъ за знаме-то. Не е чудно че Българи-тъ прѣдпочитатъ Българско-то нежели Турско-то знаме да ся развѣва надъ Марицѣ, и че тѣ може да сж направили даже шумны заявленія въ ползѣ на свое-то знаме; но тѣ быхъ показали че не ся рѣководятъ вече отъ първѣ-тъх си опытность и благоразумность, ако прѣдпочетъхъ да пожертвуватъ порядѣ-тъ, тишинѣ-тъ и настоящо-то си добро положеніе нежели да видятъ знаме-то си свалено. Така ако бѣхъ постѣпили, тѣ щѣхъ да турятъ въ опасность драгоцѣнны интересы за нѣщо отъ по-малкъ важность. Ако тѣ да бѣхъ станѣли на кракъ и да постоянствувахъ, твърдѣ вѣроятнѣ е че Турски-тъ войски щѣхъ да навѣзѣхъ въ область-тъ, и кой може да прѣдскаже каквы щѣхъ да бѣдѣтъ слѣдствія-та.

Но защо да ся изложеше народъ-тъ на такыва опасности по причинѣ на въпроса за знаме-то? Като оставимъ на странѣ чувствования-та, кой сжщны интересы ся докача отъ този въпросъ? Народъ-тъ може така сжщо да благоденствува и да прѣуспѣва, и неговы-тъ права и интересы могатъ да бѣдѣтъ така сжщо запазени, ако вмѣсто Българско-то знаме друго едно парче платно съ други краски ся издигне въ Пловдивѣ.

Нѣеоп обаче може да кажѣтъ че само-то знаме ако и да не е нищо, то знаменува много нѣщо, и че по причинѣ на това което то означава, тѣ сж толкова ревностни и вискатели по този въпросъ. Ный пріемамы че въ нѣкои случаи едно знаме панетниѣ има твърдѣ важно политическо значеніе, но сжществуватъ и други случаи въ които едно знаме нѣма значителнѣ политическѣ важность. Когато ся успорѣва койѣ власть да ся припознае, тогава въпросъ-тъ за знаме-то има неизмѣримѣ важность, защото знаме-то е символъ на политическѣ власть; но когато въпросъ-тъ за тѣзи или онѣзи политическѣ власть е вече рѣшенъ по единъ или по другъ начинъ, тогава въпросъ-тъ за знаме-то е маловаженъ.

Ако Българи-тъ въ Источнѣ Румелиѣ сж рѣшени да отхвърлятъ сега постановленія-та на Берлинскы-тъ Конгресъ и да прѣстанѣтъ сега да припознаватъ власть-тъ на Высѣкъ-тъ Портѣ вътрѣ въ границы-тъ прѣдписаны отъ онзи Конгресъ, тогава въпросъ-тъ дали Турско или Българско знаме трѣба да ся издигне въ Пловдивѣ става въпросъ важенъ и прѣваженъ. Но, до колкото смы въ сѣстояніе да разумѣвамы теченіе-то на работы-тъ въ Источнѣ Румелиѣ, Българи-тъ не сж намисляли да земѣтъ едно такѣво политическо положеніе. Нанистинѣ, знаемъ, знаемъ твърдѣ добръ, че тѣ никакъ не удобряватъ Берлинскы-тъ договоръ, но, напротивъ, тѣ не годуватъ противъ условія-та на онзи Договоръ, и сматратъ раздробленіе-то на народа си едно самопроизвольно и несправедливо нарушеніе на народны-тъ си права; и не малѣина пма освѣнъ самн-тъ Българи, които сподѣлятъ тѣхны-тъ взгляды и сѣчувствуватъ съ тѣхъ въ тѣхнѣ-тъ горестъ. Но при вѣнѣко това,

Българи-тъ на Источнѣ Румелиѣ за сега пріиматъ, щѣтъ не щѣтъ, политическы-тъ наредбы опрѣдѣлены въ Органическы-тъ Уставъ издѣланны-тъ отъ Европѣйскѣ-тъ Комисіѣ; тѣ така сжщо пріиматъ Главны-тъ Управителъ назначенъ отъ Портѣ-тъ съ одобреніе-то на Силы-тъ; и така привидно тѣ вече пріиматъ власть-тъ на Турско-то Правителство вътрѣ въ границы-тъ опрѣдѣлены отъ Берлинскы-тъ Договоръ. Ако това е така, защо тѣ да компрометиратъ положеніе-то си и да не позволяватъ да си ся вѣе Турско-то знаме, което не е друго освѣнъ единъ вѣнѣкашенъ знакъ на това што дѣйствително пріиматъ за сега?

Българи-тъ, благодареніе на мѣдры-тъх сѣвѣты на высше-то си духовенство и на высокопоставены-тъх си народны водители, пакъ сж показали политическѣ зрѣлость, като сж намѣрили благоразумно да не ся бѣѣтъ за народно-то си знаме, додѣто не сж въ сѣстояніе да ся борятъ за оноа което едно народно знаме означава.

Надѣямы ся че Българи-тъ въ Источнѣ Румелиѣ въ всѣкой случай ще зѣматъ въ сѣображеніе свои-тъ обстоятелства и онѣзи на Главныя си Управителъ. Той вече показа по разны начины желаніе-то си да ся сѣобразава съ желанія-та и интересы-тъх на народа, но нека не забравямы че той пма и отговорность прѣдъ Силѣ-тъх отъ койѣто е назначенъ. Ный много ся сѣмѣвамы дали, въ случай ако той ся намѣреше принуденъ да си даде оставкѣ-тъх, прѣемникъ-тъ му бы былъ толкова благорасположенъ къмъ интересы-тъх на странѣ-тъх.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

ВЪЗЗВАНІЕ НА НЕГОВО ВЫСОЧЕСТВО БЪЛГАРСКИЙ КНЯЗЬ.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

По Божіѣ милостъ и по единомушо-то избираніе отъ народъ-тъх

Князь на Българіѣ,

обявлявамы на достолубезный-тъ НАМЪ Българскы народъ:

Като положихмы опрѣдѣленѣ-тъх въ членъ тридесетъ и четвѣртый на Конституціѣ-тъх клятѣхъ НЫИ ветѣхъмы на Българскы Княжескы прѣстолѣ. Венѣкы-тъх НИ мысли и стремленія сж обрѣнѣты къмъ единъ цѣль: да ся трудимъ за добро-то и благоденствіе-то на народъ-тъх, койѣто НИ е повѣрилъ сѣдбы-тъх си.

Всѣвышній да НИ помага въ това.

Дадено въ градѣ Велико-Търново на двадесетъ и седмъ день Юній, въ лѣто отъ Рождество Христова, тысяща осмъ стотинъ и седмъдесетъ и девето, и отъ НАШЕ-ТО Княженіе Първо.

Александръ.

Прѣдставителн-тъх на Южны-тъх Българи, ГГ. Ив. Ев. Гешовъ и Д-ръ Янкуловъ, които прѣди три мѣсеца замѣнихъхъ до Европѣйскы-тъх Дворове за да пмѣ прѣдставятъ желанія-та и тѣжбы-тъх на Южны-тъх Българи, ся завѣрихъли тѣзи дни въ Пловдивѣ, слѣдъ като ся прѣдставили въ Софіѣ прѣдъ Негово Высочество Князь-тъх.

Вчера (12 Юній) часть-тъх на 3 по Европѣйскы, казва Марица, по единъ заповѣдь отъ Н. Сіятелство Князь Александръ

Богориди Народно-то трицѣтно Знаме, което ся развѣваше на единъ высокъ трицѣтенъ просторъ при моста, ся свали отъ полицмейстера. Щомъ ся разнесе този слухъ изъ града вѣлненіе-то бѣше голѣмо; венѣкы Българи затворихъ дюкени-тъх и магазин-тъх си и отпавихъ ся къмъ Централно-то училище, дѣто бѣше ся събралъ много народъ да узнае причины-тъх на това. Една депутация ся избѣра да ся прѣдстави на Негово Сіятелство, но като тѣзи депутация не е получила още никакѣвъ отговоръ отъ Княза, то дюкени-тъх и до днесъ сж още затворени и вѣлненіе-то ся продължава.

Отъ завчера Великы-тъх Везиръ Хайреддинъ паша ся замѣсти съ Ааариф пашѣ, комуѣо ся дало пме *Башъ-Векилъ*; и Каратеодориди паша, Министръ на Вѣнѣкы-тъх Дѣла, тоже ся замѣства съ Савѣтъ пашѣ, Турскы-тъх посланикъ въ Паризъ.

Ако сж добръ извѣстени *Таймсъ* и *Телеграфъ*, Князь Александръ отпавилъ слѣдующе-то писмо до Императоръ Александра.

“Българско-то Народно Сѣбраніе избѣра единъ депутациѣхъ сѣстоящъ отъ Екзарха, единъ Архіепископъ, и четѣри мѣрянн, за да прѣдставятъ прѣдъ нозіе-тъх на Ваше Императорско Величество израженіе-то на почитаніе-то си и на вѣнѣкы-тъх си признателность за безчеленны-тъх благодѣнія коѣто Ваше Императорско Величество благоволи да излѣе надъ Българскы-тъх народъ.

Като сподѣлямъ отъ все сѣрдце единомушны-тъх чувства на мой-тъх народъ, азъ заповѣдахъ на депутациѣхъ-тъх да трѣгне за С. Петербургъ на 6 Авг. (н. с.), и помолихъ Князь Дондуковъ Кореаковъ да ѣхъ прѣдстави на Ваше Императорско Величество. Помолихъ още Княза да истѣлкува на Ваше Императорско Величество почтителнѣ-тъх привязанность коѣто мя привѣзва на Ваше-то Августейше лице и да Вы увѣри въ неизмѣннѣ-тъх ми признателность за милостиво-то покровителство коѣто благоволихте да ми подарите, мене и на народъ-тъх ми, въ минутѣ-тъх коѣто влизамы въ единъ новѣ фазѣ на политическы си животъ.

Богъ да съхрани Ваше Величество и да продължи драгоцѣнны-тъх Ви дни за благочестіѣхъ-тъх на Русскы-тъх и на Българскы-тъх народъ.

Правителство-то е запрѣтило на Българи-тъх въ Скопѣкѣ-тъх Епархіѣхъ да споменуватъ въ церкви-тъх си пме-то на Н. Прѣосвященство Г. Кирила. Ако смы добръ извѣстени, тѣ сега споменуватъ вмѣсто Кирила име-то на Н. Блаженство, Българскы Екзархъ, Г. Иосифа, като си знаяли че Правителство-то нѣма що да каже противъ това.

Цариградско-то прѣдмѣстіе Ортакой е извѣстно може-бы на всѣкой Българинъ. Завчера сутринъ на 4 часа по Европѣйскы въ оноа село избухнѣлъ единъ ужасенъ пожаръ, на койѣто пламаци-тъх испояли вътрѣ въ три-четѣри часа всѣкы-тъх къщи и дюкени на двѣ-тъх страны на долѣ-тъх, отъ скелѣ-тъх до край-тъх на Еврейско-то мѣстѣще, на единъ-тъх странѣ, и до могила-тъх Ташъ Мердивенъ, на другѣ-тъх. Повече отъ 400 зданія, дървены и каменны, изгорѣли, и десетина челоѣди станѣли жъртва на пламаци-тъх.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕНЕЖИ

Лондонъ, 12 Юлій. — Споредъ телеграмъ отъ Кенптаунъ, слѣдъ днѣхъ рѣшителнѣ битѣхъ, на 22 Юлій Англіѣскы-тъх войски прѣвзели пали Улунди, столицѣ-тъх на Занзибарскы-тъх царь.

Лондонъ, 13 Юлій. — Споредъ еднѣ явленіе на С. Петербургскы-тъх войски, ни едно отдѣленіе Русскѣ войски не остане на Турскѣ земѣхъ до 23-го Юлія.

С. Петербургъ, 13 Юлій. — Русскы-тъх вѣстѣнни обнародватъ единъ телеграмъ отъ Каиръ, споредъ койѣто прѣдставителство прѣдъ Хадивъ-тъх настоятельно некали што Князь Бисмаркъ да сѣстѣвува въ наредѣ-тъх на Египетскы работы.

Лондонъ, 16 Юлій. — Споредъ сѣобщеніе, коѣто *Руска-та Агенція* правила по телеграфъ-тъх до Европѣйскы-тъх печать, Русія не бы ся позволила да прѣдложи на Силы-тъх разрѣшеніе-то на Турціѣхъ, ако бы Турскы войски да занимаѣхъ Источнѣ Румелиѣ. Единъ Виенскы телеграмъ, направенъ на *Таймсъ*, казва че въ Виенѣ не сѣвали ни най-малкъ важность на тѣхъ думы на *Русскѣ-тъх Агенціѣхъ*.

Лондонъ, 17 Юлій. — Повече-тох донескы вѣстѣнни сѣтрѣбятъ за паданіе на Хайреддинъ пашѣ, но вѣрватъ ново-то Министерство нѣма да ся запнѣ дълго врѣме.

Лондонъ, 18 Юлій. — Ново-то Туркѣ Министерство е извѣстило на Англіѣ-то и Френско-то Правителство че склонява на всѣкы-тъх промѣненія Фирмана за Хадива.

Единѣка-та точка, върху коѣто Итальянѣ-та постоянно вѣвала до сега, бѣла то договори сѣключени отъ Хадивъ-тъх да ся *подлагатъ* на Султана, а Занзибарскы-тъх Силы прѣдлагали да ся вѣдѣ въ Фермана думѣхъ-тъх да ся сѣобщатъ на Негово Величество. Снощи Силы ся извѣстили че Высока-та Португальскѣ и въ тѣзи точкѣ, така што мѣстѣ-тъх за Египетскы-тъх Ферманъ ся отмахнѣли.

Въ прѣговори-тъх си съ Портѣ-тъх падни-тъх Силы сж ся опирали на основаніе, че Египетскы-тъх данѣкы, то ся плаща на Турціѣхъ, и койѣто сѣ снова-та на Турскы-тъх заемны сѣключѣ въ Англіѣхъ и Франціѣхъ, е былъ увѣченъ по слѣдствіе на правдины-тъх си на Египетъ съ единъ Султановъ Ферманъ отъ 1873, и че този данѣкъ трѣбало да ся намали на първы-тъх цифры, ако ся унищожѣ нѣкоя отъ рены-тъх правдины, и слѣдовательно заемны быхъ изгубили отъ основѣ-тъх си.

Текуща-та цѣна на пары-тъх

Отъ 100 гроша Т. лира.

Гр.	
Меджидіе ..	106. 21
Бешликъ ..	117. —
Бакхъ ..	450. —
Кайменово ..	930. —
Рускы полѣ	
Наполеонъ	
Кремницъ ..	
Англ. лира	

Консолиде .. гр.
Акціѣ на Румел. желѣзницѣхъ фр.
18 Юлій 1879.

Издава ся отъ Американско-то Евангелие.

Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.
Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатницѣхъ-тъх на А. Х. Болдвинъ.